

la humanitat

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Portaveu interior del Partit
Full informatiu
extraordinari

N.º 3
Agost de 1976

L'ahir i l'avui
es donen la mà.

LA GRAN «ESQUERRA» DEL 76

Per fi —no sense dificultats ni traves— vam poder celebrar la nostra Assemblea, la primera que hem reunit a Catalunya des del final de la guerra. Malgrat la calor i el brevíssim període de convocatòria vam ésser més de set cents. No hi eren —ni de molt— tots els que hi havien de ser, ni tampoc (com ho va demostrar la discussió de la tarda) tenien dret a ser-hi tots els que hi eren. Però si fem sense complaences el balanç de la jornada, el resultat és amplemunt positiu. Comentaristes malèvols o mal informats ens han atribuït una mitjana d'edat molt alta. Per desmentir-ho tenim el testimoni dels presents i, sobretot, les fotografies de la sala. Però aquesta és una qüestió sobre la qual no val la pena d'entretenir-s'hi: el futur, millor que ningú, donarà la resposta definitiva. Perquè el problema no és de saber si avui som vells o joves o de mitja edat. El real problema seria, en tot cas, el d'aclarir si l'Esquerra, en tant que partit definit per una ideologia i una «praxis», és encara vigent. Nosaltres n'estem convençuts —és per això que hi som— i creiem també que podem convèncer-ne als que tinguin dubtes, si ens escolten sense prejudici. Però evidentment no és aquest el lloc d'encetar ara aquesta discussió, que demanaria molt més espai del que aquí disposem.

Tornant a l'Assemblea, hem de reconèixer —per què no?— que podia donar una certa impressió de nostàlgia. Però de fet no era nostàlgia sinó la necessitat de cloure solemnement una etapa per poder així obrir-ne una de nova alliberats de la càrrega del passat, conservant-ne viu el record i tractant de treure'n la lliçó, però no sotmesos ja a la seva determinant influència. L'Assemblea del 4 de juliol fou a la vegada la darrera de l'Esquerra del 1931 i la primera de l'Esquerra del 1976. Entre aquestes dues Esquerreres una continuïtat de pensament i una ininterrompuda cadena de sacrificis i de màrtirs, obscurs les més de les vegades. Com pels arbres que rebroten d'arrel, el brançam i les fulles noves aviat recobriran la vella soca.

Una perspectiva de l'Assemblea. La gran sala d'actes, plena de gom a gom. Al fons, l'estrada amb la mesa, i unes presències espirituals, símbol i eix de l'Esquerra.

En el Col·legi d'Advocats de Barcelona

LA PRIMERA ASSEMBLEA DE "L'ESQUERRA" A L'INTERIOR DE CATALUNYA DESPRÉS DEL 39

El diumenge, dia 4 de juliol passat, va tenir lloc en el Col·legi d'Advocats de Barcelona la primera Assemblea d'«Esquerra Republicana de Catalunya» celebrada a l'interior després de la guerra. Trenta-set anys ens separaven d'aquell dia en què va cloure's per al nostre país, després d'una llarga i desesperada lluita, una etapa històrica iniciada amb tot l'entusiasme que pot sentir un poble il·lusionat davant l'esclat d'una nova vida civil, penyora d'un futur millor que ell mateix s'havia preparat abnegadament, i en què es veia així de sobte precipitat al buit. Anys de destrucció, de persecució i de sofrència. Amb molts dels nostres que ens han deixat per sempre, no rendits, sinó vençuts pels anys o la sevícia. Però també amb d'altres que han aguantat i sobreviscut a l'adversitat, lluitant amb un coratge obert a les veus de la terra, mai moridores. I són aquests els homes que el dia quatre de juliol van fer possible aquest esdeveniment de què ha estat protagonista l'«Esquerra».

Militants i simpatitzants del Partit van ésser convocats per a aquest primer encontre en massa abans de la celebració del pròxim Congrés, que es prepara per la tardor. La cita, abans de veure's acomplerta, va passar per diverses incidències que van retardar-la. A la fi, l'adaptació del propòsit a les condicions establertes per la llei de reunió vigent va permetre la celebració de l'Assemblea, ajustada a les fórmules i prescripcions legals del cas, sense que en quedés afectat, però, cap aspecte essencial del Partit. Així, l'Assemblea, que havia estat preparada pel vint de juny, va poder efectuar-se finalment unes setmanes després, el 4 de juliol, sota la denominació de Reunió Informativa de l'Esquerra.

El gran saló d'actes del Col·legi d'Advocats vessava d'un públic expectant. Incapaç de contenir-lo, els assistents s'amuntegaven per corredors, estrada, portes i vestibuls, des d'on podien seguir el desenrotllament de l'Assemblea per mitjà dels altaveus. Moltes cares conegudes, i d'altres de noves; gent de totes les edats; vells companys de l'Esquerra vinguts de tot arreu: de la ciutat, de les comarques, les pròximes i les més allunyades, i fins i tot de l'estranger, amb predominí dels que encara resideixen a França. També molts que no havien viscut la guerra, i joves, i moltes dones. Tots ells atrets per una història, uns sentiments i un esperit que es desprenen com una exhalació de l'Esquerra i que s'identifiquen plenament, tàcitament, amb l'esperit, la voluntat i la manera d'ésser d'un país.

L'Assemblea va ésser presidida per Manuel Juliachs i Joan Rodríguez Papasseit, dos prestigiosos militants que des de l'interior van sostenir al llarg dels anys de repressió els postulats del Partit, plantant cara a tota mena de perills i adversitats. Carles Sala actuava de moderador de l'Assemblea, i Albert Alay, n'exercia funcions de secretari.

Rodríguez Papasseit obre l'Assemblea

L'admirat company, que fou Comissari de la Generalitat i Governador Civil de Tarragona, i membre del Directori del Partit elegit en l'últim Congrés que va tenir lloc a Catalunya; empresonat sis anys per la seva actuació clandestina en els anys

quaranta, va pronunciar les paraules rituals d'apertura de la sessió.

Un minut de silenci

Amb l'Assemblea dempeus va fer-se un minut de silenci consagrat a la memòria dels Presidents desapareguts, Francesc Macià, mort el 33, i Lluís Com-

pany, afusellat a Montjuïc el 40, a la del President Irla mort a l'exili, i en homenatge a tots els màrtirs del Partit.

L'estructura temàtica de l'Assemblea

Immediatament, i com a plantejament previ, Carles Sala va fer una sumària exposició de les

motivacions de la sessió, una reunió inicial com a primer contacte públic dels militants del Partit preparatòria del pròxim Congrés; i va descriure l'estructura i el contingut que s'havia conferit a aquesta Assemblea per al seu desenrotllament, el qual havia d'incidir lògicament en els temes cabdals implícits a la vida col·lectiva del país. Nombre de treballs, d'exposició rela-